

ضمایر در زبان سمنانی – (سند در حال تکمیل)

زبان سمنانی زبانی دارای حالت است و کلمات در نقش‌های دستوری، حالت مرتبط با آن نقش را می‌گیرند. این قانون بر ضمایر نیز اعمال می‌شود و جداول زیر ضمایر شخصی، اشاره و انعکاسی سمنانی را در نقش‌های متفاوت نشان می‌دهد:

ضمایر اشاره جمع	ضمایر اشاره مفرد		جمع			مفرد			
	مذکر	مونث	سوم شخص	دوم شخص	اول شخص	سوم شخص	دوم شخص	اول شخص	
مذکر و مونث	مونث	مذکر	سوم شخص	دوم شخص	اول شخص	سوم شخص	دوم شخص	اول شخص	حالت مستقیم / فاعلی
اونی 'ʔuni	اون 'ʔuna	اون 'ʔun	اوی 'ʔuji	شما 'ša'mā	هما 'ha'mā	او 'ʔu	تو 'tø	آ 'ʔa	
اونن 'ʔu'nøn	اونین 'ʔu'nin	اونی 'ʔuni	زون 'ʔøn	شما 'ša'mā	هما 'ha'mā	ژو / ژین * 'ʔø / 'ʔin	ته 'ta	مو 'mø	حالت غیرمستقیم / مفعولی
اونن 'ʔu'nøn	اونین 'ʔu'nina	اونی 'ʔunira	زون 'ʔøn	شمار 'ša'māra	همار 'ha'māra	ژور / ژین 'ʔøra / 'ʔina	تار 'tara	مور / من * 'møra / møn	حالت متممی

* ژو ضمیر مذکر و ژین ضمیر مونث است

** شکل "من" فقط در حالت متممی در فعل "دادن / هادین" استفاده می‌شود: من ده : به من بده

*** ر در انتهای حالت متممی "به هیچ وجه" قابل ترجمه به "را"ی فارسی نیست، مگر اینکه "را"ی فارسی را به معنی "برای/به" بگیریم (مانند متون فارسی قدیم‌تر):

تو را گفتم <== به تو گفتم

ضمایر انعکاسی (خود / خویش) – همه صیغه‌ها		
høšta'ra	هَشْتَرَه / خَشْتَرَه / اَشْتَرَه	حالت مستقیم / فاعلی
høšt'tøn	هَشْتَن / خَشْتَن / اَشْتَن	حالت غیرمستقیم / مفعولی
høšt'tøna	هَشْتَن / خَشْتَن / اَشْتَن	حالت متممی

